

До А. П. Керн ("Я пам'ятаю мить чудову...")

Олександр Пушкін

Я пам'ятаю мить чудову,
Коли мені з'явилась ти,
Як привид, сповнений любов'ю,
Як геній чистий красоти.

В сумній, холодній безнадії,
В людській тривожній метушні,
Звучав твій голос, наче мрії,
Ти часто снилася мені.

Йшли роки. Мрії чарівничі
Розвіяв вітер часу злий.
І я забув твоє обличчя,
Твій стан і голос ніжний твій.

У глушині важкій вигнання
Минали дні мого життя
Без божества і без палання,
Без сліз, кохання, без чуття.

Душа проснулась в мить чудову.
І знов мені з'явилась ти.
Як привид, сповнений любов'ю,
Як геній чистий красоти.

І серце б'ється променисте,
В моїй душі воскресли знов
І божество, й натхнення чисте,
Й життя, і сльози, і любов.

Переклад В. Сосюри